CALITATEA INSTRUIRII ȘI REFLECTAREA EI ÎN DESFĂȘURAREA JOCURILOR LA NIVELUL JUNIORILOR

În ultima perioadă, F.R. Fotbal și-a îndreptat tot mai mult atenția spre activitatea juniorilor, în scopul îmbunătățirii pregătirii de ansamblu și a ridicării calității jocurilor.

Mișcarea noastră fotbalistică — îndeosebi la nivelul copiilor și juniorilor — posedă multe elemente talentate, dar acestea, numai cu calitățile înăscute nu pot practica un fotbal de performanță, sport care impune fiecăruia eforturi susținute, cu intensități variabile, manifestate printr-un bagaj motric variat, eșalonat pe tot parcursul jocului, dar intercalat cu pauze de relativă relaxare. Față de aceste cerințe complexe, antrenamentul a căpătat, chiar și la echipele de juniori, un conținut tot mai științific, urmărindu-se o eficiență sporită.

Prin prisma antrenamentelor din cadrul centrelor de copii și juniori, a jocurilor interne și internaționale, se pot trage unele concluzii, nu tocmai îmbucurătoare, privitoare la instruire, concluzii la care ne vom referi în continuare, în ideea remedierii lipsurilor constatate, în egală măsură în selecție și instruire.

★

Selecția a avut de cîștigat prin organizarea unor competiții devenite tradiționale, disputate în vacanțele de vară (Steaua, UTA, Progresul București, Politehnica Iași, Rapid). Dar sub aspectul respectării criteriilor și principiilor procesul de selecție nu corespunde încă integral. Cu toate că s-au stabilit parametrii morfofuncționali și probele de control pe grupe de vîrstă, se semnalează prezența unor indici și norme nesatisfăcătoare la mulți copii și juniori, ceea ce ne îndreptățește să credem că aceștia vor atinge cu greu performanțe valoroase.

Se constată o neglijare a tipului constituțional, care implică o dezvoltare fizică armonioasă, un raport optim între greutate și înălțime, iar această ignorare duce la consecințe negative asupra dezvoltării ulterioare a capacității biologice, a calităților morale și psihice. Neefectuarea periodică a probelor de control, inexistența unei evidențe a normelor obținute pe parcursul anilor, omițîndu-se astfel principiul durabilității selecției, duc atît la aprecieri subiective, referitoare la evoluția tinerilor fotbaliști, cît și la imposibilitatea dirijării procesului de instruire pentru cultivarea unor calități superioare.

La grupele de juniori se observă nu o dată neconcordanță între conținutul antrenamentelor și cerințele jocului. Se știe că la juniori apropiem și, adesea, confundăm condițiile antrenamentului cu cele ale jocului, prin structuri de exerciții ce se desfășoară în viteză și cu adversar, individual sau în grup. Or, antrenamentele urmărite ne arată o slabă preocupare în transpunerea situațiilor de joc în instruire, apelîndu-se frecvent la conduceri prelungite de minge, pornite de la centrul terenului și terminate la 16 m, urmate de tras la poartă, sau tras la poartă după simpla împingere a mingii la 1—2 m în față. De fapt, toate acestea contravin spiritului jocului modern, care a căpătat un caracter pregnant colectiv și în care pînă și marii jucători acționează pentru echipă.

Întrucît majoritatea echipelor se apără supranumeric, este de asemenea necesar să perfecționăm „un-doi"-urile și acțiunile pe marginea terenului, necesare depășirii directe sau prin învăluire a apărărilor, urmate de pasa înapoi sau centrări șutate.

În raport cu această cerință tactică, realizările sînt minime: nu se observă la antrenamente

OPINII

nici o preocupare pentru „un-doi"-uri, iar în joc să se procedeze la lansarea unui jucător pe extremă — acțiune în grup, cu minimum 3 participanți care să fie obligați să depășească un adversar și apoi să centreze la un coechipier — asistăm la centrări ale antrenorului, sau, în cel mai fericit caz, ale unui jucător, ceilalți (10—12) fiind masați în suprafața de pedeapsă, așteptînd ca la intervale mari de timp să poată lovi mingea.

În fotbalul modern se vorbește tot mai mult de faptul: „cine stăpînește mijlocul terenului, stăpînește jocul". Ar fi normal, în această idee, ca în urma antrenamentelor să asistăm la exersarea pe toată lățimea terenului a acțiunilor în grup, cu schimbări frecvente ale direcției de atac, schimburi de locuri, demarcări false, pentru crearea zonelor libere și pătrunderea jucătorilor din liniile a II-a și a III-a, manevre care să aibă drept scop pregătirea pasei decisive și angajarea atacanților, în vederea obținerii unui avantaj tactic hotărîtor și a creării situațiilor de gol. Acest lucru se întîmplă foarte rar, și deseori în meciurile echipelor noastre de juniori cursivitatea jocului este frîntă după numai 2—3 pase, fie prin aglomerarea jucătorilor în jurul mingii, fie prin tendința dezvoltării unui joc distructiv, de angajament fizic.

Chiar cu riscul de a ne repeta, vom aminti că antrenamentul trebuie să reprezinte un efort fizic de volum mare, cu grad sporit de complexitate și de intensitate variabilă (predominant maximală), efort care alternează cu momente de relativă relaxare. Realizarea acestui deziderat impune folosirea metodică a unor stimuli adecvați de intensitate și creșterea treptată a volumului de muncă. **Elementul de bază pentru ridicarea capacității biologice este intensitatea, asigurată prin repetarea unor acțiuni de joc în condiții de viteză maximă și opoziție.**

Pentru ca eforturile să devină mai ușoare, îndeosebi la jocurile cotate ca... dificile, antrenamentul trebuie să se desfășoare la o intensitate mult mai ridicată, cu un număr sporit de repetări, dar să nu omită în nici un moment pauzele necesare revenirii.

Fixitatea pe posturi, limitarea zonelor de acțiune și, implicit, neparticiparea în mod constant la cele două momente ale jocului — atac și apărare — se datoresc tocmai capacității biologice reduse și lipsei de orizont tactic. În fotbalul mondial se observă deprinderea de a acționa pe cît mai multe zone, puțini fiind jucătorii — și dintre aceștia numai unii apărători centrali — care în cursul jocului au sarcini limitate. Toți ceilalți acționează alternativ sau simultan, în atac sau apărare, pe centru sau margini, pentru recuperarea mingii, construirea atacului și finalizare.

Cu toate că jocul apărătorilor pare mai simplu, datorită numărului relativ mic de elemente tehnico-tactice ce trebuie perfecționate (joc la intercepție, presing, dublaj, marcaj și deposedare), constatăm frecvente acțiuni purtate dincolo de limitele regulamentului, care periclitează uneori integritatea corporală a adversarului. Această lacună se datorează, după părerea noastră, lipsei unui plasament corespunzător, în raport cu jucătorul, cu mingea și propria poartă, aprecierii greșite a traiectoriei mingii, deci a alegerii momentului intervenției. Or, mijloace pentru perfecționarea jocului în apărare sînt multiple și ușor de conceput.

O atenție sporită trebuie să acordăm, de asemenea, fazelor fixe. În această privință se constată o slabă preocupare, modul de acționare purtînd amprenta întîmplării. Ne referim în principal la aruncarea de la margine, la loviturile libere din preajma suprafeței de pedeapsă adverse și la loviturile de la poartă. În vederea obținerii unui avantaj tactic permanent se recomandă exersarea a 2—3 scheme, care uneori pot deveni hotărîtoare în desfășurarea jocurilor.

C. ARDELEANU
antrenor federal

REPORTAJ DE VACANȚĂ

(Urmare din pag. 1)

— *M-a lovit Ivan II* — zice, și-mi arată glezna dreaptă, traversată de o plagă în curs de vindecare.

— Spune-mi, cum ai devenit fundaș?

— *Nu știu. Într-o zi, antrenorii m-au trecut pe acest post. Eu eram obișnuit la „mijloc", era mai simplu, la două pase bune, mergea și una greșită. Nu se vedea... Ca fundaș, e mai greu! A trecut extrema de tine, e jumătate gol...*

De alături se aude o vioară. Privim mirați. Este soția, Florența, studentă la Conservator, repetă.

Trebuie să plecăm. Îmi spune că face revelionul în familie. Nu, nu pleacă de loc din București...

— Care crezi că e cea mai prețioasă virtute a unui fotbalist? — îl întreb în ușă.

— *Dacă are talent, cea mai mare calitate e seriozitatea.*

...Cred că Marin Bărbulescu avusese dreptate.

★

Constantin Petrea, arbitru binecunoscut, reprezintă al doilea „subiect" al reportajului itinerant de astăzi.

— În vacanță?

— *Am fost! Douăzeci și una de zile am schiat, la Bran, acum mă odihnesc și... mă antrenez!*

— Vă antrenați?

— *Exact. Returul va fi mai greu, nu numai pentru fotbaliști, dar și pentru arbitri... Miză mai mare, jocuri cu tensiune mai înaltă. Orice greșeală se va plăti mai scump, pentru că toată lumea va fi cu ochii pe noi! Eu îmi fac car iarna...*

În tur, a arbitrat 5 meciuri și a „agonisit" 23 de stele. E mulțumit, deși ar fi putut fi 25...

— La ce visezi în '71, Constantin Petrea?

— *La ecusonul F.I.F.A.!*

Are în urmă 12 ani de arbitraj, de experiență. A debutat la meciul I.O.R.—Laromet, din campionatul orașului București. Cel mai bun arbitraj? În 1970, în Berlinul occidental, Hertha-Spartak Trnava 0—1.

— Dumneata ești socotit un „cavaler al fluierului" cumpătat. Și pe bună dreptate. Aș vrea să te întreb, însă, dacă ai arbitrat numai de 5 stele? (după părerea d-tale!) Poate-mi oferi un final... în contrast cu succesele de astăzi?!

Zîmbește. Stă o clipă.

— *Era la Baia Mare. Minerul—U.T.A. 2—2, textiliștii au egalat dintr-un gol marcat cu... mîna! N-am văzut, și-am plecat de la stadion după două ore, într-o mașină a... Salvării! Minerul a retrogradat cu acel meci egal...*

Amintiri vesele. Amintiri triste. Viață de arbitru...

★

Pe membrii lotului național de juniori i-am găsit la Centrul de medicină sportivă, unde doctorul Ghimpețeanu îi supunea la ceea ce se numește, în termeni pretențioși, „vizită medicală în circuit".

Mateescu apasă pe pedalele bicicletei ergometrice, Donose răspunde întrebărilor unui test psihologic, Bucaru strînge un dinamometru, în timp ce toți ceilalți își așteaptă cuminți rîndul. Fiecare cu dosarul lui de analize și teste...

Doctorul Ghimpețeanu se declară mulțumit de starea elevilor săi, cu excepția lui Helvei, ușor accidentat la genunchiul drept.

Helvei, veșnicul ghinionist, cel despre care ne-a ajuns la ureche — zvon reprimat de altfel, cîteva zile mai tîrziu — că ar fi avut, spre toamnă, o dublă fractură.

— Ce-i cu dubla fractură?

— *Ce să fie?! A fost o... fisură, care m-a ținut departe de teren exact o lună. Asta a făcut să nu joc decît trei meciuri.*

— Cîte goluri ai marcat?

— *Tot trei!*

Îmi spune că se simte refăcut, că îl „ține" genunchiul drept, dar ăsta e un fleac...

— Ce te preocupă acum?

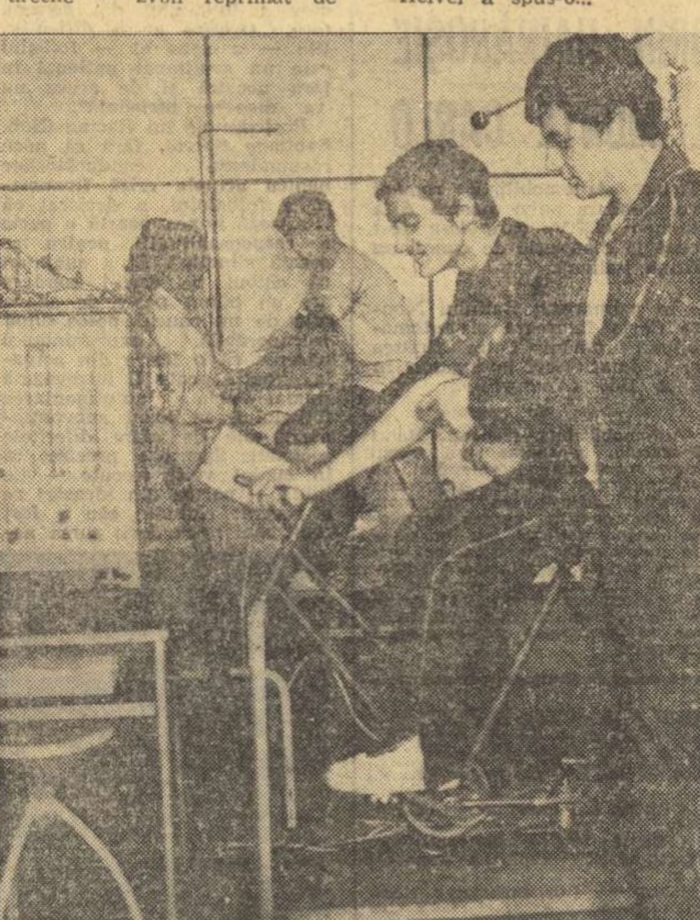
— *Să trec examenele clasei a XI-a și să... slăbesc. Trei-patru kilograme. Vreau să fac totul pentru a fi în primăvară în forma cea mai bună.*

— Spune-mi, crezi în calificarea echipei pentru turneul U.E.F.A.?

Tace. O tăcere deplină, gravă, contrastantă cu ochii lui jucăuși, nepotrivită la chipul acesta copilăros.

— *Ne calificăm sigur!*

Helvei a spus-o...

Acești cicliști încăpățînați nu sînt alții decît... fotbaliștii lotului național de juniori, surprinși la C.M.S., în cursul vizitei medicale...

— FOTBAL —

C.F.R. TIMIȘOARA N-A DEPUS ARMELE

● P. BECKER: „Am întîrziat cu 13 săptămîni"

...Zile de decembrie la Timișoara. Ca și în alte cluburi și asociații sportive cu secții de fotbal, la **C.F.R.**, la **POLITEHNICA** și **U.M.T.**, după un sezon de activitate, s-a purces la bilanțul realizărilor. Desigur, bilanțul nu a avut darul să satisfacă. Cu alte gînduri, cu alte năzuințe porniseră la drum în recentul sezon cei ce îndrăgesc acest sport în orașul de pe malurile Begăi...

Împreună cu cîteva cadre competente ale federației de fotbal, **I. Alexandrescu, secretar general, C. Braun-Bogdan, antrenor federal, și Fl. Dumitrescu, instructor principal**, am luat parte la C.F.R., adică „acasă" la divizionara A, la o discuție lărgită, în care au fost dezbătute comportarea echipei, posibilitățile ei, cauzele slabelor rezultate, situația actuală și... șansele de redresare.

Desigur, faptul că după 14 ani echipa ceferiștilor timișoreni a reușit să revină în prima divizie a țării a însemnat un prilej de satisfacție în rîndurile iubitorilor fotbalului din oraș. Atunci, unii întrezăreau C.F.R.-ului o evoluție ascendentă, considerînd-o capabilă să revină pe pozițiile de altădată. O tempora!

Fază din meciul Steaua — C.F.R. Timișoara. Un nou moment critic la poarta feroviarilor. Pentru retur, timișorenii își doresc cît mai puține asemenea faze
Foto: Theo MACARSCHI

Jucătorii au încercat să reaprindă flacăra speranței, dar, pînă la urmă, rezultatul general este cu totul nefavorabil, ba, sub nivelul celor mai modeste pretenții: **15 jocuri disputate, 3 victorii, 6 puncte din 30 posibile, 8 goluri marcate, 27 primite!** Înfrîngeri după înfrîngeri și, cu puține excepții (meciurile cu Sport Club Bacău, Petrolul, Farul și Steagul roșu), evoluții situate chiar sub nivelul comportării în divizia B, cînd ambiția, devotamentul, puterea de luptă erau atuuri de bază.

După promovare, pentru a se asigura un climat corespunzător de muncă, au fost luate o serie de măsuri organizatorice. Am aflat că s-au făcut eforturi considerabile pentru o încadrare adecvată în procesul de muncă și învățămînt a fiecărui jucător. N-au fost neglijate condițiile de viață, familiile, adică tot ce putea avea o influență pozitivă asupra randamentului sportivilor. Dar, o serie de aspecte de bază, cu implicații directe asupra comportării și randamentului, au fost neglijate, considerîndu-se, probabil, că, realizînd promovarea, echipa e capabilă să presteze din oficiu un joc la nivelul competiției în care era acum angajată. Eroare! Pe parcurs au apărut cu pregnanță lipsa unui sistem de joc, o slabă orientare în teren, greșeli elementare în apărare, o tehnică individuală rudimentară. Au intervenit, apoi, factorii de ordin moral. Jucătorii nou promovați **(Bojin, Donca, Nestorovici)** nu au fost integrați organic în echipă, în anumite momente s-a semnalat... fenomenul de respingere din partea colectivului ce se considera, cîndva, o familie. Chiar celui mai bun dintre ei, și mai eficace, Bojin, i se aduceau reproșuri, fiind, nu o dată, insultat. Apoi, **Tatar, Corec, Gaboraș** sau **Pîrvu** au făcut rabaturi de la programul sportiv și extrasportiv. **Floareș, Nestorovici** și **Bucșa** au socotit uneori antrenamentele ca fiind prea multe și obositoare, evitîndu-le...

Faptele, la început considerate mărunte, au avut efectul unui coroziv ce submina unitatea morală și de voință a formației. Forțele se dezmembrau. De aici instabilitatea în formație, căutări și schimbări de la o etapă la alta. Sînt lucruri recunoscute, de altfel, și de darea de seamă, prezentată de către secția de fotbal la ședința de analiză care a avut loc.

Dar ce spun antrenorii referitor la comportarea echipei?

V. GAIN, antrenor al echipei de juniori: **„Evoluția primei noastre echipe este rezultatul crizei prin care trece fotbalul timișorean de mai mulți ani. În ultimele două-trei sezoane, doar 4 juniori au promovat în formațiile ce reprezintă Timișoara în diviziile A, B sau C. Peste tot lipsește calitatea. În ciuda acestui adevăr recunoscut, nici de data aceasta nu s-a reușit să se adune sub culorile aceleiași echipe tot ce are Timișoara mai bun. Forțele sînt dispersate la C.F.R., Politehnica, U.M.T. Nimeni nu vrea să înțeleagă că această morișcă „pleacă C.F.R., vine Poli" și invers, poate aduce doar satisfacții de moment, dar și atîtea necazuri".**

P. BECKER, antrenor principal la C.F.R.: **„Am mai spus-o și o repet: aceasta este valoarea fotbalului timișorean. Și nu de un an, doi, ci de 15. În iunie, am pus problema întăririi echipei. Am cerut trei jucători de la Politehnica, dar nimeni nu m-a auzit. Ce puteam face? Am promovat cu un lot de 13 fotbaliști, dintre care doar Manolache și Răcelescu știau cît de aspră este lupta în divizia A. Am început să căutăm în stînga și-n dreapta. L-am găsit pe Bojin, care a dat deplină satisfacție, dar nici el nu e în stare să ducă o întreagă echipă în spate. Are talent, însă e prea tînăr și nerodat. Nestorovici nu s-a dovedit mai bun decît înaintașii pe care i-am avut în B, iar Donca, cu nimic superior noilor colegi din apărare. Ba, mai mult, am pierdut și din calitățile demonstrate în campionatul diviziei secunde: dăruire, disciplină, un moral excelent, care, atunci, ne-au permis să ridicăm nivelul pregătirii peste cerințele campionatului la care luam parte. Ștacheta exigenței a scăzut. Dacă anul trecut, față de Covaci, Guțuli, Mureșan, Popanică, noi, antrenorii, ca și conducerea clubului am dovedit exigență, în fața lui Gaboraș, și a altora, am închis ochii. Abia după întreruperea campionatului am pus piciorul în prag, dar întîrziasem cu 13 săptămîni!"**

Desigur, sînt atîtea lucruri de spus pe marginea comportării echipei situată acum pe locul 16 în clasamentul diviziei A. Interlocutorii ne-au prezentat numeroase fapte, argumente. S-a dezbătut problema fotbalului timișorean în ansamblu, iar comportarea echipei C.F.R. ca rezultat al carențelor generale. Dar, toate acestea pot constitui subiectul unei tratări mult mai largi. Revenind la C.F.R., trebuie să arătăm că nimeni n-a dezarmat! După vacanță se vor relua pregătirile cu încrederea în posibilitățile de salvare a echipei, cu forțe sporite și cu dorința unanimă de a-i îmbunătăți valoarea.

C. ALEXE
P. ARCAN — coresp.

STUDENȚII CLUJENI ÎȘI PETREC CONCEDIUL ÎN FAMILIE

Studenții clujeni au efectuat ultimul antrenament în ziua de 19 decembrie, luînd vacanță pînă la 5 ianuarie. Toți componenții lui „U" își petrec concediul în familie, Cîmpeanu, Crețu, Moldovan, Ștefan, Solomon și Adam — la Cluj, Pexa și Anca — la Turda, Șoptereanu — la Lupeni, Lică, Frații Mocanu și Iordache — la București etc.

Clubul clujean preconizează ca întregul lot să se deplaseze la sfîrșitul lunii ianuarie, la Băile Felix, unde să se pregătească timp de 10 zile.

Ivan – operat de hernie

La două zile de la terminarea turului, jucătorii de la Universitatea Craiova au intrat în vacanță, care va ține pînă la 12 ianuarie. În programul întocmit de antrenorul Șt. Coidum este prevăzut ca în ziua de 15 ianuarie craiovenii să se deplaseze la Sinaia, unde vor sta aproape două săptămîni. În prezent, majoritatea jucătorilor sînt în Craiova, cu cîteva excepții: Pîlcă a plecat la Constanța, Niculescu la Topoloveni, iar Ivan, care a fost operat săptămîna trecută de hernie, se află încă la București.

În prezent, conducerea clubului Universitatea duce tratative pentru contractarea unui turneu în Turcia în luna februarie.

M. VLĂDOIANU, coresp.

A. S. ARMATA Tg. MUREȘ A LUAT VACANȚĂ LA 20 DECEMBRIE

Liderul seriei I a diviziei B, A.S. Armata Tg. Mureș, și-a încheiat activitatea de abia în ziua de 20 decembrie. În luna decembrie, după terminarea turului campionatului diviziei secunde, A.S. Armata a participat (în afara clasamentului) la competiția fotbalistică dotată cu „Cupa 30 Decembrie". În perioada de odihnă au plecat din localitate doar 3 jucători: Ispir și Nistor la București și Trăznea la Giurigu.

Antrenorul Tiberiu Bone a prevăzut ca în luna ianuarie antrenamentele — în aer liber și în sală — să se desfășoare la Tg. Mureș.

LOTO-PRONOSPORT

MARI PREMIAȚI LA LOTO

Săptămînă de săptămînă se adaugă noi nume pe listele marilor cîștigători la LOTO.

Dintre miile de cîștigători, cităm numele familiei Ion Moldovan din comuna Sărata, județul Cluj, care la tragerea Loto din 11 decembrie 1970, a jucat 8 variante simple, achitate 25%.

Dintre cele 8 variante, două au ieșit cîștigătoare la categoria 1 a primei extrageri, fiecăreia revenindu-i cîte 85.230 lei.

Deci un mare succes al întregii familii Moldovan, care, optînd pentru un autoturism FIAT 850, urmează să primească restul cîștigurilor în numerar.

Telespectatorii vor avea prilejul să urmărească înmînarea acestor mari premii astăseară în jurul orei 19,10 înaintea tragerii concursului Pronoexpres.

Nu lipsiți nici dv. de la tragerile și concursurile organizate de LOTO-PRONOSPORT și, mai ales, participați la tragerea LOTO de vineri 25 decembrie a.c. pentru a putea imita și dv. performanța familiei Moldovan.

PRONOSPORT

PREMIILE CONCURSULUI Nr. 51 DIN 20 DECEMBRIE 1970

CATEGORIA I: (13 rezultate) 14,3 variante a 5.513 lei

CATEGORIA a II-a: (12 rezultate) 245,1 variante a 386 lei

CATEGORIA a III-a: (11 rezultate) 2.072,7 variante a 68 lei

ANALIZA SPORTULUI BUCUREȘTEAN

(Urmare din pag. 1)

menea corabie, a-i profila destinele, nu este o treabă nici simplă și nici ușoară. Cu atît mai mult trebuie să remarcăm faptul reieșit din informarea prezentată, că din datele preliminare **rezultă faptul că organizațiile sportive din municipiul București au îndeplinit și depășit la principalii indici cifrele propuse în planul de 2 ani, care expiră peste cîteva zile.** Aceasta permite ca noul plan, pe 5 ani, să fie abordat cu încredere și optimism, avînd asigurată și experiența unei munci desfășurate cu simț de răspundere, cu pricepere și stăruință.

SĂ ÎNVĂȚĂM DIN SUCCESE!

Este bine să învățăm și din izbînzi, nu numai, cum încearcă să ne convingă scepticii și maeștrii falsei modestii, din lipsuri și eșecuri.

Printre reușitele, cele mai însemnate ale organizației sportive a Bucureștiului trebuie notată **acțiunea amplă de relansare a sportului școlar, atenția sporită care s-a dat acestei activități cu rezonanțe de „problemă națională".**

Din informare, dar — mai ales — din cuvîntul profesoarei **Eugenia Țicaliuc**, a reieșit faptul că sportul școlar bucureștean a beneficiat, în primul rînd, de un sistem competițional judicios, diferențiat, eliberat de șabloane și formalism. Ideea de bază a fost aceea a CONTINUITĂȚII, adică exact ceea ce a lipsit vreme îndelungată și mai lipsește pe alocuri și acum. Elevilor li s-a asigurat un program continuu, pe parcursul a 14—15 săptămîni din cele 28 cîte numără anul școlar. Lucrul acesta s-a datorat calendarului dar și măsurii de a se deschide toate bazele sportive ale Capitalei populației școlare.

Asociațiile din întreprinderi și-au adus contribuția de preț la angrenarea masei salariaților bucureșteni în activitățile de sport, de mișcare. Peste 2 000 de acțiuni turistice cu aproape 90 000 de participanți reprezintă o cifră! Tovarășul **I. Carnac**, președintele asociației sportive „Autobuzul", împărtășea Plenarei din experiența acestei unități-model, arătînd că **„oamenii devin foarte receptivi la ideea de a practica sportul dacă li se oferă condiții și un program atrăgător, interesant"**. Ceea ce s-a făcut la „Autobuzul".

ÎNTRE „MASĂ" ȘI „PERFORMANȚĂ", O PUNTE TRAINICĂ

În privința legăturii care există sau ar trebui să existe între sportul de masă și cel de performanță, părerile sînt împărțite. Sînt voci care, cu argumente destul de trainice, despart sferele acestor activități; unii socotesc că ele se întretaie; alții — mai mult — le văd confundîndu-se. Un verdict ar fi nu numai greu, dar și riscant.

Noi ne menținem la părerea că **activitatea de masă (care urmărește să dea robustețe biologică populației) chiar dacă nu determină în mod absolut, oricum, favorizează apariția acelor valori care pot deveni lideri ai stadionului.**

Exemplul Bucureștiului este — din acest punct de vedere — elocvent. **Peste 60 la sută din sportivii nominalizați pentru Jocurile Olimpice provin din cluburile Capitalei. Se va spune, poate, că mulți dintre ei și-au început ucenicia în alte orașe ale țării. Spre știință generală vom arăta că procentul acestora reprezintă doar șase la sută!**

La temelia unui asemenea bilanț au stat: **selecția mai riguroasă decît în alți ani, audiența mai mare a tineretului față de activitățile sportive, formele de atragere mai bine alcătuite.** Bucureștiul, prin Dinamo și Steaua, mai ales, își ia și acum pe umeri cel mai mult din povara olimpică a anului 1972. Și o face pentru că are un suport de masă mult mai larg decît alte orașe ale țării. Ceea ce era de demonstrat!

„NON MULTA SED MULTUM"

Raportul dintre cantitate și calitate continuă să preocupe. În intervenția sa, tov. **Marin Bîrjega** era de părere că punctul din planul de perspectivă (1971—1975) privind mărirea cu 10 la sută a secțiilor pe ramură de sport trebuie revizuit. **„Decît mai multe și mai slabe, este preferabil mai puține și mai puternice"**, spunea, cu deplină dreptate, domnia sa.

BĂTĂLIA PENTRU CALITATE, EFORTURI PENTRU EXIGENȚĂ

Din dezbaterile Plenarei au ieșit la iveală și multe puncte deficitare ale activității sportive bucureștene.

În domeniul sportului de masă a fost criticat, pe bună dreptate, accentul exagerat care se pune pe **activitățile competiționale**, neglijîndu-se **acelea individuale**, care aparțin în mod intim cetățeanului. Este absolut adevărat! Cu totul necorespunzătoare a fost apreciată activitatea de agrement care se desfășoară în parcurile, cartierele și zonele verzi ale orașului. **Marin Bîrjega** consemna, în alocuțiunea sa, eforturile insuficiente care se fac pentru atragerea spre sport a tineretului universitar, iar profesorul **Marin Rădoi** completa ideea arătînd că **„25 de candidați olimpici la 40 000 de studenți bucureșteni reprezintă o cifră care nici nu poate fi măcar luată în seamă!**

Adrian Buzea, președintele clubului Dinamo, s-a pronunțat împotriva mentalității multor antrenori care își pun drept obiectiv cîștigarea unui campionat de valoare tehnică mediocră și nu caută să-și pregătească elevii la nivelul **imperativelor**, deosebit, de înalte, ale **sportului internațional**.

Omologul său de la **Steaua, Maximilian Pandele**, aborda tema spinoasă și delicată a muncii de educație cu sportivii fruntași, relatînd cazuri grave de delăsare ori indisciplină și făcînd cunoscut că plenara clubului său din ianuarie 1971 își propune să dezbată pe larg acest subiect.

La Plenară s-a vădit accentul pregnant care se pune pe exigență și pe calitate, dorința fermă a participanților ca din experiența acumulată, din învățămintele succeselor și ale **lipsurilor**, activitatea de educație fizică și sport din **municipiul** București să se ridice **la noi** cote de calitate.

1971, anul aniversării gloriosului semicentenar al **Partidului**, primul din noul cincinal și ultimul înaintea **Olimpiadei, să reprezinte** un bloc-start care să **lanseze** sportul bucureștean **și pe cel** românesc spre noi succese și victorii.